

במה דברים אמורים פרק שלישי קנים כה.

(א) זמנים דף סה. (ב) ג' ע"ג כתי"ל. (ג) שבת קרב ע"ש. (ד) ג' ע"ג במד' (ה) ג' ע"ג עגלה ערופה טוטה מע. וע"י חו"ט פ"ט דטוטה נספח ד"ה ר' פנחס בן יוארן. (ו) ג' ע"ג צלות. (ז) ג' ע"ג דכל הללוים. (ח) ג' ע"ג לנטע.

הגהות הב"ה

(א) פירוש ד"ה אמר ר' יהושע וכו'. (ב) אלא ברטאות היינו:

שיטת טקובצת

(א) (וכראשונה): אמר ר"י כו' והבא: (ב) הארץ מה חכמה יש להם ועל:

תורה אור השלם

(א) מסיר שפה לנאמנים (ב) נאמנים וקנים יחיד:

בישויים הקב"ה

(א) נאמך ימים חבוביה: (ב) וא"כ כו'.

בן עזאי אומר שתי הטאות. בן עזאי לטעמיה ללעיל דאמר הכל הולך אחר הראשון וכיון דאיכא לספוקי שמא הראשונים למעלה נעשו וכבר יצאה ידי עולתה זריכה להביא טטאת מאותו המין והיא אינה יודעת איזה מין היה לסיפק תביא שתי טטאות משני מינין וטטאות הללו אינן נאלכות שהי על הספק צלות ואין מליקתן כבר טטאתה זראשונות (ב) והכא נמי כשנדרה תחילה ואינה יודעת מה פירשה לא יתה זריכה אלא ד' פרידות לנדרה ושמים לחובתה אחד לעולה וא' לחטאת ועכשיו שכבר הביאה ארבעה פרידן זריכה להביא עוד ארבעה לנדרה וארבע לחובתה כך פירשה רבינו ע"ה פנחס. ורבינו יצחק בר יהודה פי' שיטה אחרת: זה קנים אחד קבעה לנדרה שאמרה קן זה יהא לחובתי וקבעה אחד לעולה ואחד לחטאת ועשה הכהן נשים למעלה ושנים למטה ואינו יודע איזה למעלה ואיזה עשה למטה וגם היא שכתה מה שפירשה לנדרה בשעת נדר לסיפק זריכה להביא ארבעה פרידן שתי חורים ושני בני יונה

לנדרה דשמה אותן שקבעה לנדרה שתייהן נעשו למטה ולא יצאה ידי נדרה כלל וזריכה שתי קנין משני מינין לספק פירושה וטטאת אחת ממין הראשונים תביא עכשיו תור לחטאת ושמה טטאת הראשונה נעשית למעלה ופסולה אצל לעולת חובתה אינה זריכה להביא ממנה נפשך דאם אחת חורים שקבעה לנדרה נעשו שתייהן למטה לא"כ חובתה נעשית כולה למעלה ויצאה ידי חובתה מעולה ואם חובתה נעשית עולה למטה וטטאת למעלה אם כן נדרה נמי נעשית אחת למעלה וא' למטה ויצאתה ידי נדרה מתור אחת ושתי חורים שהביאה עכשיו צאתה יצאה ידי נדרה וצאתה ידי עולת חובתה ואם חובתה נעשית כולה למטה והטטאת כבר והעולה פסולה יהיה א' לעולת חובתה וא' לנדרה כי נדרה היא כולה למעלה וטטאת שמביאה עכשיו תביא על הספק ולא תאכל ואם היו הראשונים יונים תביא עכשיו בני יונה ועולה אינה זריכה ממנה נפשך כמו שאמרנו בחורים ומשני מינין כגון אם שכתה אחת מין קבעה לנדרה ואיזה קבעה לחובתה וגם שכתה מה שפירשה בשעת הנדר ועשה הכהן כל מין ומין אחת למעלה ואחת למטה שהיה קצור ששניהם חובות סתומות תביא לנדרה שתי חורין ושני בני יונה לפי שאינה יודעת איזה מין קבעה לנדרה ואיזה קבעה לחובתה וגם שני מינים זריכה לחטאת לזווג לעולת חובתה שכבר קרבה זראשונה ממנה נפשך כי אינה יודעת מאיזה מין היתה ואין תור כנגד תור ויונה כנגד יונה עשין כדאמרין לעיל: אמר רבי יהושע והו שאמרנו בו. כלומר דהא דאמרין בעלמא כשהוא חו' כו' קרינו שתי תולדות לנדרה רבינו יצחק דוקא כך השיב רבינו יעקב לרבי מיהו מהכא לא קשיא מידי דליירינן לה בשופר של ראש השנה ואי אמרינן דהיא דמנחות דוקא בשל משה הוה יחא טפי: אף צמרו לעשות תבלי' נראה דהא נמי שייך לקול שעושין ממנו מעיל שכולו תכלת והיה פעמון וזה בתוך הרמונים כדתיב בסוף פרק המנחה מקדש (זמנים סח): ותנא קמא לא תשיב ליה לפי שאינו מוציא הקול כי אם הפעמון וזה: רבי שמעון בן עקשיא אומר. נראה דמימי חך מלתא שדומה לה שכמו שכשהוא מת קולו שבעה כמו כן זקני תורה כל זמן שמקיימין ונאין לתשות כח מוספין חכמה ואחרים לטירוף דעת: בסידר שפה לנאמנים. בעם הארץ משתעי קרא כדכתיב (ל' לעיל מסיר לז ראשי עם הארץ: בישויים חכמה. היינו תלמידי חכמים דלילו בעם הארץ (כחמת מה להם ועל הא מלתא ר"ש בן עקשיא שונה אותה בלשון ברייתא צפרק שואל (שבת קנב) וקאמר תיבא רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר ואם היא משנה היה לו לומר שם מן התם וכן יש בסוף פ' (ל' עשרה יוחסין (קדושין עט) ברייתא אחר קיום המשנה של שם:

בן עזאי אומר שתי הטאות אחת תור ואחת בן יונה. בן עזאי לטעמיה דאמר לעיל פרק שני הכל הולך אחר הראשון שיש לה להביא השני ממין הראשון הילכך זו שאינה יודעת איזה מין הביאה ראשון ושמה כולם למעלה קרנן ויצאה ידי עולת חובתה ואינה יודעת מאיזה מין לכך זריכה להביא שתי טטאות משני מינים וצין לרננן צין לכן עזאי אין טטאות הללו נאלכות שהרי על הספק (א) צאה שיש לומר הראשונים למטה קרנן וכבר יצאה ידי טטאת לשון רש"י שפירש פנחס: אמר רבי יהושע והו שאמרנו כשהוא חי קולו אחד וכשהוא מת קולו ז'. צאל קמשתעי קרא דכשהוא חי אין לו אלא קול אחד וכשהוא מת קולו ז' ומפ' כיצד קולו ז' אף זו בחמילת קרבנותיהן ולא ידעה מה פירשה דיהי צ"ל פרידן עולות לנדרה ושמים לחובתה א' טטאת ואחד עולה עוד שמונה פרידן ארבע זריכה להביא עוד שמונה פרידן ארבע עולות לנדרה וצ' עולות וצ' טטאות: שתי קרינו לעשות שתי הצבורות.

הדרן עלך במה דברים וסליקא לה מסכת קנים

אמר ר' יהושע והו שאמרנו כשהוא חי קולו אחד וכשהוא מת קולו ז'. צאל קמשתעי קרא דכשהוא חי אין לו אלא קול אחד וכשהוא מת קולו ז' ומפ' כיצד קולו ז' אף זו בחמילת קרבנותיהן ולא ידעה מה פירשה דיהי צ"ל פרידן עולות לנדרה ושמים לחובתה א' טטאת ואחד עולה עוד שמונה פרידן ארבע זריכה להביא עוד שמונה פרידן ארבע עולות לנדרה וצ' עולות וצ' טטאות: שתי קרינו לעשות שתי הצבורות. ובהקומץ רבה (מנחות דף סח.) אמרי' שתי תולדות של כסף והכא אמרי' דמקריט עשויות תולדות וי"ל דאותם שחיי למסע המנחות צימי משה דוקא היו של כסף אצל אותם שהיו לשיר על הקרבן היו מקריט אף נמי תולדות דהכא היינו שופרא מנדאשתי שמייהו כדאיחא שילחי פרק צמה מדליקין (שבת דף לו.) וצפ' לולב הגזול (סוכה דף נד.) דקרו לשופרא תולדותא אצל הדיא (א) דאין מעמדין (ע"ז דף מה.) ליכא לשנוי הכי דאיירי התם בשופר דהא לענין קרבן איירי התם ועל הקרבן היו משורדין בתולדות כדכתיב ותקעתם בתולדות על עלותיכם ועל זבחי שלמיכם (צמנדנ י'): שתי שוקי. עצמות שוקי לעשות חלילין: משי. הכרס הגדול לעשות תוף: בני מעיו. הדקין לעשות נבלים ועימין לכנורות. ויש אומרים אף למרז לעשות חללת דמעיל של כהן גדול היו על שוליו פעמוני זהב ורומי תכלת כמין רמונים היו עשים מלמר צבע בתכלת ועשים קשים ותלויין בצולי המעיל אלא הפעמונים כדכתיב (שמות כח) פעמון זהב ורמון על שולי המעיל קצב כשנוגפים פעמונים אל הרמונים בשעת הילוחי ושמע קולו צבאו אל הקדש וזהו דרך לניעות שלא (ל' להכניס אל ההיכל פתאום בלתי צום הכפורים: זקני תורה כל זמן שמקיימין דעתם מתישבת עליהם שנאמר בישויים חכמה ואורך ימים חבוביה:

הדרן עלך במה דברים אמורים וסליקא לה מסכת קנים

בן עזאי אומר שתי הטאות אחת תור ואחת בן יונה. בן עזאי לטעמיה דאמר לעיל פרק שני הכל הולך אחר הראשון שיש לה להביא השני ממין הראשון הילכך זו שאינה יודעת איזה מין הביאה ראשון ושמה כולם למעלה קרנן ויצאה ידי עולת חובתה ואינה יודעת מאיזה מין לכך זריכה להביא שתי טטאות משני מינים וצין לרננן צין לכן עזאי אין טטאות הללו נאלכות שהרי על הספק (א) צאה שיש לומר הראשונים למטה קרנן וכבר יצאה ידי טטאת לשון רש"י שפירש פנחס: אמר רבי יהושע והו שאמרנו כשהוא חי קולו אחד וכשהוא מת קולו ז'. צאל קמשתעי קרא דכשהוא חי אין לו אלא קול אחד וכשהוא מת קולו ז' ומפ' כיצד קולו ז' אף זו בחמילת קרבנותיהן ולא ידעה מה פירשה דיהי צ"ל פרידן עולות לנדרה ושמים לחובתה א' טטאת ואחד עולה עוד שמונה פרידן ארבע זריכה להביא עוד שמונה פרידן ארבע עולות לנדרה וצ' עולות וצ' טטאות: שתי קרינו לעשות שתי הצבורות. ובהקומץ רבה (מנחות דף סח.) אמרי' שתי תולדות של כסף והכא אמרי' דמקריט עשויות תולדות וי"ל דאותם שחיי למסע המנחות צימי משה דוקא היו של כסף אצל אותם שהיו לשיר על הקרבן היו מקריט אף נמי תולדות דהכא היינו שופרא מנדאשתי שמייהו כדאיחא שילחי פרק צמה מדליקין (שבת דף לו.) וצפ' לולב הגזול (סוכה דף נד.) דקרו לשופרא תולדותא אצל הדיא (א) דאין מעמדין (ע"ז דף מה.) ליכא לשנוי הכי דאיירי התם בשופר דהא לענין קרבן איירי התם ועל הקרבן היו משורדין בתולדות כדכתיב ותקעתם בתולדות על עלותיכם ועל זבחי שלמיכם (צמנדנ י'): שתי שוקי. עצמות שוקי לעשות חלילין: משי. הכרס הגדול לעשות תוף: בני מעיו. הדקין לעשות נבלים ועימין לכנורות. ויש אומרים אף למרז לעשות חללת דמעיל של כהן גדול היו על שוליו פעמוני זהב ורומי תכלת כמין רמונים היו עשים מלמר צבע בתכלת ועשים קשים ותלויין בצולי המעיל אלא הפעמונים כדכתיב (שמות כח) פעמון זהב ורמון על שולי המעיל קצב כשנוגפים פעמונים אל הרמונים בשעת הילוחי ושמע קולו צבאו אל הקדש וזהו דרך לניעות שלא (ל' להכניס אל ההיכל פתאום בלתי צום הכפורים: זקני תורה כל זמן שמקיימין דעתם מתישבת עליהם שנאמר בישויים חכמה ואורך ימים חבוביה:

הדרן עלך במה דברים אמורים וסליקא לה מסכת קנים

בן עזאי אומר שתי הטאות אחת תור ואחת בן יונה. בן עזאי לטעמיה דאמר לעיל פרק שני הכל הולך אחר הראשון שיש לה להביא השני ממין הראשון הילכך זו שאינה יודעת איזה מין הביאה ראשון ושמה כולם למעלה קרנן ויצאה ידי עולת חובתה ואינה יודעת מאיזה מין לכך זריכה להביא שתי טטאות משני מינים וצין לרננן צין לכן עזאי אין טטאות הללו נאלכות שהרי על הספק (א) צאה שיש לומר הראשונים למטה קרנן וכבר יצאה ידי טטאת לשון רש"י שפירש פנחס: אמר רבי יהושע והו שאמרנו כשהוא חי קולו אחד וכשהוא מת קולו ז'. צאל קמשתעי קרא דכשהוא חי אין לו אלא קול אחד וכשהוא מת קולו ז' ומפ' כיצד קולו ז' אף זו בחמילת קרבנותיהן ולא ידעה מה פירשה דיהי צ"ל פרידן עולות לנדרה ושמים לחובתה א' טטאת ואחד עולה עוד שמונה פרידן ארבע זריכה להביא עוד שמונה פרידן ארבע עולות לנדרה וצ' עולות וצ' טטאות: שתי קרינו לעשות שתי הצבורות. ובהקומץ רבה (מנחות דף סח.) אמרי' שתי תולדות של כסף והכא אמרי' דמקריט עשויות תולדות וי"ל דאותם שחיי למסע המנחות צימי משה דוקא היו של כסף אצל אותם שהיו לשיר על הקרבן היו מקריט אף נמי תולדות דהכא היינו שופרא מנדאשתי שמייהו כדאיחא שילחי פרק צמה מדליקין (שבת דף לו.) וצפ' לולב הגזול (סוכה דף נד.) דקרו לשופרא תולדותא אצל הדיא (א) דאין מעמדין (ע"ז דף מה.) ליכא לשנוי הכי דאיירי התם בשופר דהא לענין קרבן איירי התם ועל הקרבן היו משורדין בתולדות כדכתיב ותקעתם בתולדות על עלותיכם ועל זבחי שלמיכם (צמנדנ י'): שתי שוקי. עצמות שוקי לעשות חלילין: משי. הכרס הגדול לעשות תוף: בני מעיו. הדקין לעשות נבלים ועימין לכנורות. ויש אומרים אף למרז לעשות חללת דמעיל של כהן גדול היו על שוליו פעמוני זהב ורומי תכלת כמין רמונים היו עשים מלמר צבע בתכלת ועשים קשים ותלויין בצולי המעיל אלא הפעמונים כדכתיב (שמות כח) פעמון זהב ורמון על שולי המעיל קצב כשנוגפים פעמונים אל הרמונים בשעת הילוחי ושמע קולו צבאו אל הקדש וזהו דרך לניעות שלא (ל' להכניס אל ההיכל פתאום בלתי צום הכפורים: זקני תורה כל זמן שמקיימין דעתם מתישבת עליהם שנאמר בישויים חכמה ואורך ימים חבוביה:

בן עזאי אומר שתי הטאות אחת תור ואחת בן יונה. בן עזאי לטעמיה דאמר לעיל פרק שני הכל הולך אחר הראשון שיש לה להביא השני ממין הראשון הילכך זו שאינה יודעת איזה מין הביאה ראשון ושמה כולם למעלה קרנן ויצאה ידי עולת חובתה ואינה יודעת מאיזה מין לכך זריכה להביא שתי טטאות משני מינים וצין לרננן צין לכן עזאי אין טטאות הללו נאלכות שהרי על הספק (א) צאה שיש לומר הראשונים למטה קרנן וכבר יצאה ידי טטאת לשון רש"י שפירש פנחס: אמר רבי יהושע והו שאמרנו כשהוא חי קולו אחד וכשהוא מת קולו ז'. צאל קמשתעי קרא דכשהוא חי אין לו אלא קול אחד וכשהוא מת קולו ז' ומפ' כיצד קולו ז' אף זו בחמילת קרבנותיהן ולא ידעה מה פירשה דיהי צ"ל פרידן עולות לנדרה ושמים לחובתה א' טטאת ואחד עולה עוד שמונה פרידן ארבע זריכה להביא עוד שמונה פרידן ארבע עולות לנדרה וצ' עולות וצ' טטאות: שתי קרינו לעשות שתי הצבורות. ובהקומץ רבה (מנחות דף סח.) אמרי' שתי תולדות של כסף והכא אמרי' דמקריט עשויות תולדות וי"ל דאותם שחיי למסע המנחות צימי משה דוקא היו של כסף אצל אותם שהיו לשיר על הקרבן היו מקריט אף נמי תולדות דהכא היינו שופרא מנדאשתי שמייהו כדאיחא שילחי פרק צמה מדליקין (שבת דף לו.) וצפ' לולב הגזול (סוכה דף נד.) דקרו לשופרא תולדותא אצל הדיא (א) דאין מעמדין (ע"ז דף מה.) ליכא לשנוי הכי דאיירי התם בשופר דהא לענין קרבן איירי התם ועל הקרבן היו משורדין בתולדות כדכתיב ותקעתם בתולדות על עלותיכם ועל זבחי שלמיכם (צמנדנ י'): שתי שוקי. עצמות שוקי לעשות חלילין: משי. הכרס הגדול לעשות תוף: בני מעיו. הדקין לעשות נבלים ועימין לכנורות. ויש אומרים אף למרז לעשות חללת דמעיל של כהן גדול היו על שוליו פעמוני זהב ורומי תכלת כמין רמונים היו עשים מלמר צבע בתכלת ועשים קשים ותלויין בצולי המעיל אלא הפעמונים כדכתיב (שמות כח) פעמון זהב ורמון על שולי המעיל קצב כשנוגפים פעמונים אל הרמונים בשעת הילוחי ושמע קולו צבאו אל הקדש וזהו דרך לניעות שלא (ל' להכניס אל ההיכל פתאום בלתי צום הכפורים: זקני תורה כל זמן שמקיימין דעתם מתישבת עליהם שנאמר בישויים חכמה ואורך ימים חבוביה:

יעיד קינו (ב) ג' ע"ג עגלה ערופה. (ג) פירושה וכו' בסידר ומה"ד אמר ר' יהושע והו שאמרנו בו' חו נמי בתלמי ד' לה בני קנין לסיפק פירושה וכן לחובתה ועכשיו שהקריטה והביאה ד' פרידן זריכה להביא עוד כו' כו"ל. (ד) ר"ל מלאכה כפ"ו דתמידי וכן הדיים טורמים על שלחן הללוים ושתי תולדות של כסף בידם.

תלמוד בבלי <עוז והדר> - לט מעיכה, קינים, תמיד, מידות תלמוד בבלי עמוד מס: 49 הודפס ע"י אוצר החכמה